

- RESURSELE -

STRATEGII SI LEGISLATIE DE CONSTRAGERE

PRIVIND CONSUMUL SI RECUPERAREA EFICIENTA A ACESTORA

Nume: Ilescu

Prenume: Andreea Isabela

Institutia: Facultatea "Stiinta si Ingineria Materialelor" – Universitatea "Politehnica" din Bucuresti si Facultatea de Drept – Universitatea "Titu Maiorescu" din Bucuresti

Titlul stiintific: - Resursele -

strategii si legislatie de constragere privind consumul si recuperarea eficienta a acestora

One of the hardest questions to answer regarding resources is: What will the next generations do when the natural resources will be almost finished? The scientists from many countries and big international organisations tried to find solutions for this economical and environmental problem around the world, that affects, in general, all populations.

1. NATURA RESURSELOR

1.1. Resursele naturale, considerate a fi epuzabile, sunt produsele rezultate din procesele desfasurate de-a lungul sutelor de ani in scoarta pamantului(exemple: carbuni, petrol, materie lemnoasa, metalele, etc.) care urmeaza a fi extrase si utilizate conform legislatiei statale in vigoare, atat in industriile corespunzatoare, cat si pentru folosul populatiei. Privind din perspectiva unei dezvoltari durabile, s-a cautat folosirea unor resurse inepuizabile, care sa inlocuiasca resursele naturale, cele descoperite si a caror utilizare este in continua dezvoltare sunt de natura energetica (exemple: vantul, energia solara, a mareelor, biomasa, energia geotermala), acestea avand avantaje si dezavantaje proprii, fara posibilitatea de a fi inasa recurabile dupa utilizarea energiei electrice.

1.2. Resursele economice sunt bunurile materiale sau create de om care utilizate in activitatea economica si/sau la satisfacerea unor nevoi individuale.Resursele din substante minerale utile se pot clasifica dupa valorile lor economice: resurse energetice, chimice, metalurgice, materiale de constructii, s.a.m.d.

2. STRATEGII PRIVIND CONSUMUL SI RECUPERAREA EFICIENTA A RESURSELOR

2.1. Prevenirea consumului de resurse epuizabile ce duce la pierderi foarte mari, prin eficientizarea utilizarilor in cadrul industriilor, al economiei si nu in ultimul rand al mediului se poate atinge prin implicarea cetatenilor in procesul de luare a deciziilor, aducand totodata responsabilitatea si implementarea politicilor propuse de guvernanti.

2.2. Solutii de recuperare si reciclare a materialelor, care implica:

- prevenirea formarii deșeurilor;
- valorificarea deșeurilor prin optimizarea sistemelor de colectare si triere;
- eliminarea finala a deșeurilor care nu si-au gasit o valorificare.

2.3. Elaborarea unor acte normative mai stricte privind resursele, atat la nivel national, cat si la nivel international, atat cu un caracter preventional, cat si cu un caracter sancționar. Asadar, asemeni pericolului social prezentat de infractiuni, epuizarea resurselor pentru generatiile viitoare reprezinta un semnal de alarma la nivel mondial. Deducem astfel necesitatea unei noi legislatii noua, perfectionata prin dezbateri publice si cercetare.

2.4. Promovarea informatiilor cu privire la functionarea si activitatile agentiilor publice de mediu sau in legatura cu acesta.

2.5. Desecretizarea in timp a tuturor contractelor incheiate intre organisme statale si investitorii straini, raportate la resursele minerale, in ceea ce priveste veniturile reale ale statului, domeniile si modalitatile de distribuire ale acestora, atat din perspectiva eficientei, cat si a echitatii acestora.

2.6. Elaborarea unor calcule privind cantitatile, implicatiile financiare ale deciziei de exploatare, dar a consecintelor exploatarii resurselor naturale epuizabile.

2.7. Daca toate statele dezvoltate economic au ajuns la concluzia ca exploatarea resurselor minerale ale continentelor este insuficienta, trebuie sa ne indreptam spre alte domenii: oceanele si cosmosul, sursele de energie neconventionale, nepuizabile – soarele, caldura pamantului (a solului, apelor – transformata cu ajutorul pompelor de caldura in energie electrica, obtinand un randament de functionare bun), vantul, apele cugatoare si marea.

3. LEGISLATIA IN VIGOARE PRIVIND RESURSELE

Drept exemplu, consideram legislatia tarii noastre, membra a renumitelor organizatii internationale, cum ar fi: Uniunea Europeana, N.A.T.O, Organizatia Natiunilor Unite, s.a.m.d.

Se cunoaste ca dreptul international este superior celui national, iar conform art. 11 din Constitutia Romaniei – Titlul I– Dreptul International si Intern – alin.(2) – “Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.”[1]

In concluzie, atat Legea mediului nr. 137, Constitutia Romaniei – privind Dreptul la un Mediu Sanatos - art. 35 – Titlul II, cat si legislatia Chartei ONU, a Conventiei ONU, reglementarile UE vizeaza posibilitatea unei dezvoltari doar cu respectarea cerintelor de protectie a mediului.

Tot in context international, tema privind "Limitele dezvoltării" de Dennis și Donella Meadows a fost inițiat de Clubul de la Roma (înființat în anul 1970), ce avea drept scop declarat dezbaterea problemelor globale. Pentru acest studiu au fost tratate 5 variabile: numărul locuitorilor, producția industrială, alimentele, resursele de materii prime și poluarea mediului inconjurator. In acest cadru a fost diagnosticată o accentuare de proporții catastrofale a problemei diminuării resurselor și a poluării masive.

In privinta epuizarii resurselor , Thomas Robert Malthus formulase opinii inca de la 1798 in lucrarea “ Eseu asupra Principiului Populatiei”(An Essay on the Principle of Population, as it affects), conform caruia: “Cand ne referim la limitele practice ale cresterii populatiei, este de mare importanta sa ne amintimca ele raman totdeauna mult in urma capacitati maxime a pamantului de produce hrana.”¹

Tot Malthus face o interesanta comparatie intre sistemul agricol si cel comercial, acestea fiind privite din perspectiva faptului ca unul dintre ele predomina la nivel statal, asigurand continuitatea unei tari, afirmand: “ O tara care poseda avantajele ambelor sisteme, fiind totodata scutita de relele proprii fiecarui sistem luat separat.” – De unde deducem faptul ca aceste sisteme se completeaza si nu trebuie sa existe independent. [2]

Aparent in continuarea ideilor lui Malthus, Adunarea Generală a ONU a organizat o Conferință privind Mediul și Dezvoltarea (UNED) , vizand in aceleasi timp si Conferința de la Rio din 1992. Concluzionand mesajele imperative ale acestora, se cere o schimbare a stilului de viață distructiv prezent in statele industriale prin diminuarea consumului pe cap de locuitor de apă, energie, minerale și alte resurse naturale epuizabile. Ajutorul in folosul dezvoltarii nu ar mai trebui folosit la exploatarea surselor de materii prime, tehnologiile ecologice - precum combinațiile recent folosite de cărbune și gaz, instalațiile de purificare a apei, precum și tehnica de reciclare a deșeurilor dezvoltate la scară mondială.

De asemenea in scopul unei dezvoltari durabile, ce recomanda o grija necesara cu privire la generatiile viitoare atat la nivel de resurse naturale, cat si la nivel de grad de poluare, Comisia ONU organizeaza intruniri potrivit a incercarii de a realiza o Dezvoltare Durabila (Sustainable Development) – prima intrunire realizandu-se abia din anul 1993, iar evolutia industrială a inceput acum sute de ani. In secolul al XXI-lea, o alta organizatie internationala, numita Agenda 21, elaboreaza programe privind dezvoltarea in contextul protectiei mediului si al populatiei pe diverse planuri ce ridica probleme la nivel mondial.

Extragand din multitudinea de conventii internationale privind protectia mediului si implicit a populatiei, Convenția Națiunilor Unite din 17 iunie 1994 pentru combaterea deșertificării în țările afectate grav de secetă și/sau de deșertificare, în special în Africa, stipuleaza in sectiunea a 3-a, la Măsuri de susținere, potrivit art. 19: “Construirea capacității, educația și conștientizarea publicului”

¹ Th. R. Malthus – “Eseu asupra principiului populatiei”, Editie tradusa de dr. V. Vasiloiu si E. Angelescu , Editura Stiintifica, Bucuresti, 1992, paginile 284 si 287;

–lit.c) face apel la “ stabilirea și/sau consolidarea sprijinului și extinderea serviciilor menite să diseminezem metode tehnologice relevante și tehnici mai eficiente și prin pregătirea agenților de teren și a membrilor organizațiilor rurale în abordările participative, pentru conservarea și utilizarea durabilă a resurselor naturale” .

Pe plan național, Legea Protecției Mediului sau LEGEA nr. 137 din 29 decembrie 1995² reglementează problema resurselor naturale în “CAP. 3 - Protecția resurselor naturale și conservarea biodiversității”. Potrivit articolului 34, alin. (1) al Legii nr. 137/1995: “Autoritatea centrală pentru protecția mediului, cu consultarea autorităților centrale de specialitate care gestionează resursele naturale, elaborează, pe baza prezentei legi, reglementări tehnice privind măsurile de protecție a ecosistemelor, de conservare a biodiversității, de gospodărire durabilă a resurselor naturale și pentru asigurarea sănătății umane. [3] Tot în cadrul aceluiași articol 34, se precizează la alin. (6) următoarele: “Autoritatea centrală pentru protecția mediului, cu consultarea Academiei Române și a Comisiei Naționale UNESCO, stabilește criteriile pentru instituirea ariilor protejate și de conservare a biodiversității.” – ceea ce denotă consultarea la nivel internațional și de această dată.[4]

Pentru a completa paleta de **legi speciale privind resursele naturale din țara noastră** (apelând la principiul “Legea specială derogă de la legea generală” (*specialia generalibus derogant*) dreptului civil, ce reprezintă dreptul comun pentru dreptul mediului) menționăm următoarele:

- **HG nr. 1.213 din 6 septembrie 2006** privind stabilirea procedurii-cadru de evaluare a impactului asupra mediului pentru anumite proiecte publice și private ;
- **Legea nr. 265 din 29 iunie 2006** pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului;
- **OUG nr. 195 din 22 decembrie 2005 (actualizată)** privind protecția mediului (actualizată la data de 9 iulie 2006)
- **HG nr. 349 din 21 aprilie 2005** privind depozitarea deșeurilor ;
- **Legea nr. 515 din 23 noiembrie 2004** privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 77/2004 pentru stimularea asocierii proprietarilor de păduri private în scopul gospodăririi durabile a acestora ;
- **HG nr. 756/2003** privind organizarea și funcționarea Agenției pentru Resurse Minerale
- **Legea nr. 85/2003** a Minelor
- **Legea nr. 333 din 8 iulie 2004** privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2003 pentru modificarea și completarea Legii nr. 73/2000 privind Fondul pentru mediu ;
- **HG nr. 1.076 din 8 iulie 2004** privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe;
- **HG nr. 443 din 10 aprilie 2003** privind promovarea producției de energie electrică din surse regenerabile de energie ;
- **Legea nr. 265 din 15 mai 2002** pentru acceptarea amendamentelor la Convenția de la Basel (1989) privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora ;

² LEGEA nr. 137 din 29 decembrie 1995 - emitent: Parlamentul publicată în Monitorul Oficial nr.304 din 30 decembrie 1995

- **ORDIN nr. 860 din 26 septembrie 2002** pentru aprobarea Procedurii de evaluare a impactului asupra mediului si de emitere a acordului de mediu ;
- **HG nr. 262 din 22 februarie 2001** privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 11/2001 privind unele masuri pentru achizitionarea metalelor neferoase, a aliajelor acestora si a deseurilor neferoase reciclabile ;
- **ORDONANTA nr. 96 din 27 august 1998** privind reglementarea regimului silvic si administrarea fondului forestier national (actualizata la data de 21 mai 2006) ;
- **ORDIN nr. 184 din 21 septembrie 1997** pentru aprobarea Procedurii de realizare a bilanturilor de mediu ;
- **Legea nr. 107 din 25 septembrie 1996** - Legea apelor (actualizata la data de 11 iunie 2006) ;
- **Legea nr. 111 din 10 octombrie 1996** privind desfasurarea in siguranta, reglementarea, autorizarea si controlul activitatilor nucleare) (actualizata la data de 23 mai 2006)
- **HG Nr. 248 din 27 mai 1994** pentru adoptarea unor masuri in vederea aplicarii Legii nr. 82/1993 privind constituirea Biosferei "Delta Dunarii" ;
- **Legea Nr. 82 din 20 noiembrie 1993** privind constituirea Rezervatiei Biosferei "Delta Dunarii" ;
- **Legea Nr. 98 din 16 septembrie 1992** pentru ratificarea Conventiei privind protectia Marii Negre impotriva poluarii, semnata la Bucuresti la 21 aprilie 1992 ;
- **Legea Nr. 6 din 25 ianuarie 1991** pentru aderarea Romaniei la Conventia de la Basel privind controlul transportului peste frontiere al deseurilor periculoase si al eliminarii acestora ;
- **DECRET nr. 11 din 28 decembrie 1989** privind infiintarea Ministerului Apelor, Padurilor si Mediului Inconjurator ;
- Alte acte normative privind exploatarea padurilor, a resurselor Deltei Dunarii sau ale Marii Negre, etc.

4. CONCLUZII

Toate cele mentionate in prezenta lucrare reprezinta framantarile populatiei de-a lungul secolelor privind dezvoltarea, dar si protejarea in acelasi timp de riscurile aparute datorita cresterii gradului de industrializare.[5] Dar intrebarile legate de urmasi si raspunsurile aferente continua, asemeni dezvoltarii stiintei.

BIBLIOGRAFIE

[1] Parlamentul Romaniei, CONSTITUTIA ROMANIEI, republicata in M. Of. Nr. 767 din 31 octombrie 2003, paginile 2 si 9, Editura All Beck, Bucuresti, 2004;

[2] Malthus Th. R. , "Eseu asupra principiului populatiei", Editie tradusa de dr. V. Vasiloiu si E. Angelescu , paginile 284 si 287, Editura Stiintifica, Bucuresti, 1992;

[3] LEGEA nr. 137 din 29 decembrie 1995 - emitent: Parlamentul publicata Monitorul Oficial nr.304 din 30 decembrie 1995;

[4] Filip C. , "Protectia Mediului", pagina 131, Editura Matrix Rom, Bucuresti, 2002;

[5] Rojanschi V., Bran F., Grigore F., “Elemente de economia si managementului mediului”, pagina 110, Editura Economica, Bucuresti, 2004.